

ся простираха широки-тѣ полета, кои-то ся покриваха съ пожълтели нивя, и ливады-тѣ, кои-то на-скоро бѣха покосены и по кои-то ся разхождаха многобройны стада и ся чуюха кавалы-тѣ на овчери-тѣ; на лѣва страна бахирчеста-та повърхнина бѣше покрита съ раззеленелы дозія, а отъ дѣсна страна, отъ кжмъ гора-та, вѣяше прохладенъ тыхъ вѣтрець. Всичко бѣше засмѣно на около и всичко располагаше за приказване, а най-много членове-тѣ на горѣказана-та компанія, които до толкосъ обичать да приказвать, що-то по-нѣкога не усѣщать, какъ ся изминува цѣлїя-тъ день. И наистина, тамъ ся приказваше много и за всякаквы работы: и за това, коя каквы пандевлушки си ушила на рокля-та; и за това, кой кога и за коя мысли да ся годи и колко зестра му даватъ и проч. Приказваше ся за много и веселы, и скърбны случки, и за серіозны работы, каквы-то сж напрімѣрь дирны-тѣ.

„Вые не знаете,“ каза чорбаджійка-та съ нѣколко намръщено лице, „какво зло са случи съ насъ тѣзи дене! Единъ селянинъ, на кого-то нашать чорбаджія помогна да ся свръши по скоро давїя-таму, носялъ ни еднотолумче масло, и, като не сполучиль да влѣзи въ наша та порта, занесаль го у комшія-тъ;

— Ахъ, извика попадія-та, и той го прибраль!

„Ами, мари сестро, и не го е срамъ. Ама и нашать чорбаджія какво-то му ся заканва . . .“ „Азъ, кажи, хелбетя щж му докарамъ на умать да си припомни! . . .“

— Остави ся, прѣкжсена ъж попадія-та: и съ насъ комай таквосъ зло ся случи преди единъ мѣсяць. Попать бѣше ходиль презъ велики пости на едно село да опява едного, пакъ, като нѣмало да му заплатятъ, той грабналь едно свинче отъ дворать имъ и го донесе у дома. Какво бѣше хубаво свинче я, да му ся не нарадвашь! Хранихме го една недѣля, ама по единъ пжть искочи изъ порта-та и ные не го видѣхме вѣкѣ. Азъ карахъ попать и акатистъ да чете дано ся намѣреше ама нищо не помогна.

„Ами чи и съ насъ, има съ недѣля, не помните ли, какво ся случи?“ Казала даскалица-та. „Моятъ даскаль не знамъ на кое село исписваль една черкова, чи да ся случи ва тѣзи черкова да ся съсипи кубе-то. Какво, мари сестро? Тамъ миваль нѣкой си духовникъ, кой-то просялъ за мьна-